

Advies van het Economisch en Sociaal Comité over het „Voorstel voor een Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de bepalingen op het gebied van de zomertijd”

(2001/C 116/07)

De Raad heeft op 12 juli 2000 besloten het Economisch en Sociaal Comité overeenkomstig art. 95 van het EG-Verdrag te raadplegen over het voornoemde voorstel.

De afdeling „Vervoer, energie, infrastructuur, informatiemaatschappij”, die was belast met de voorbereiden-de werkzaamheden, heeft haar advies op 9 november 2000 goedgekeurd; rapporteur was de heer Lavaux.

Het Comité heeft tijdens zijn 377e zitting van 29 en 30 november 2000 (vergadering van 29 november) het volgende advies uitgebracht, dat met 106 stemmen vóór, bij 1 onthouding, is goedgekeurd.

1. Inleiding

1.1. De 15 EU-lidstaten kunnen momenteel worden ingedeeld in drie tijdzones die niet noodzakelijk met de „meridiaan-zones” samenvallen. Ierland, het Verenigd Koninkrijk en Portugal liggen in de zone WT (wereldtijd of Greenwich tijd), Griekenland en Finland in de zone WT+2 en Zweden, Duitsland, Luxemburg, Denemarken, Oostenrijk, Spanje, Frankrijk, Nederland, België en Italië in de tijdzone WT+1.

1.2. De meeste lidstaten hebben de zomertijd ingevoerd in de jaren '70, met name ten gevolge van de eerste oliecrisis.

1.3. Daar de bepalingen inzake toepassing van de zomertijd in de lidstaten nogal uiteenlopen, zou het een goede zaak zijn een en ander op communautair niveau te stroomlijnen.

1.4. De eerste richtlijn inzake de bepalingen op het gebied van de zomertijd⁽¹⁾ trad in 1981 in werking en had als enige doelstelling de begin- en einddata van de zomertijd geleidelijk te harmoniseren teneinde de belemmeringen voor het vrije verkeer van goederen, diensten en personen weg te nemen, die zouden kunnen ontstaan als de nationale bepalingen met betrekking tot de zomertijd niet in alle lidstaten dezelfde zijn.

1.5. Deze doelstelling werd slechts gedeeltelijk bereikt met de eerste richtlijn, aangezien alleen de begindatum in alle lidstaten hierbij geharmoniseerd werd.

1.6. In de daaropvolgende richtlijnen⁽²⁾ werden twee einddata gehanteerd:

— de laatste zondag van september voor de lidstaten van het vasteland, en

— de vierde zondag van oktober voor Ierland en het Verenigd Koninkrijk.

1.7. Uiteindelijk werd de zomertijd volledig geharmoniseerd door de vaststelling van de zevende Richtlijn 94/21/EG⁽³⁾, op grond waarvan er vanaf 1996 in alle lidstaten, zonder uitzondering, één datum zou worden aangehouden voor het begin en het einde van de zomertijd.

1.8. Tenslotte voorzag de achtste Richtlijn 97/44/EG⁽⁴⁾ in een verlenging van de bepalingen van de zevende richtlijn met vier jaar (van 1998 t/m 2001); de zomertijd begint aldus in alle landen van de Europese Unie op de laatste zondag van maart en eindigt op de laatste zondag van oktober.

1.9. Bij de vaststelling van de achtste richtlijn heeft de Commissie zich ertoe verbonden een diepgaand onderzoek te verrichten naar het effect van de zomertijd in de lidstaten van de Europese Unie. Er werd een uitvoerige studie verricht door een onafhankelijke adviseur⁽⁵⁾, die als taak had te kijken naar de verschillende studies en conclusies van rapporten die reeds op communautair en nationaal niveau over het onderwerp bestonden, de deskundigen op de betrokken vakgebieden te bevragen en tenslotte op grond van de verrichte analyses en onderzoeken conclusies te trekken en aanbevelingen te doen. De studie mocht uitsluitend betrekking hebben op de effecten en implicaties van de zomertijd. Ze had geenszins tot doel onderzoek te verrichten naar de indeling of wijziging van de tijdzones in Europa (laat staan naar de invoering van één tijd in de Europese Unie), waarvoor alleen de lidstaten bevoegd zijn.

(1) Richtlijn 80/737/EEG van de Raad van 22 juli 1980 inzake de bepalingen op het gebied van de zomertijd (PB L 205 van 7.8.1980, blz. 17); ESC-advies: PB C 131 van 12.6.1976, blz. 12.
(2) Richtlijn 82/399/EEG (PB L 173 van 19.6.1982, blz. 17); richtlijn 84/634/EEG (PB L 331 van 19.12.1984, blz. 33); richtlijn 88/14/EEG (PB L 6 van 9.1.1988, blz. 38); richtlijn 89/47/EEG (PB L 17 van 21.1.1989, blz. 57); richtlijn 92/20/EEG (PB L 89 van 4.4.1992, blz. 28).

(3) Zevende richtlijn 94/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 1994 inzake de bepalingen op het gebied van de zomertijd (PB L 164 van 30.6.1994, blz. 1); ESC-advies: PB C 34 van 2.2.1994, blz. 21.

(4) Achtste Richtlijn 97/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juli 1997 inzake de bepalingen op het gebied van de zomertijd (PB L 206 van 1.8.1997, blz. 62); ESC-advies: PB C 30 van 30.1.1997, blz. 20.

(5) Research voor Beleid International (RvB), Leiden, Nederland, juni 1999.

2. Het voorstel van de Commissie

2.1. In de onderhavige ontwerp-richtlijn, waarin in grote mate rekening wordt gehouden met de conclusies van de studie over de zomertijd, wordt voorgesteld om vanaf 2002 de bepalingen op het gebied van de zomertijd voor onbepaalde tijd in te voeren. Voor de goede werking van bepaalde sectoren, — niet alleen vervoer en communicatie, maar ook andere bedrijfssectoren — is volgens de Commissie immers een stabiele planning op lange termijn nodig.

2.2. Met het oog op zo duidelijk en nauwkeurig mogelijke informatie stelt de Commissie bovendien voor om de vijf jaar het tijdschema voor de toepassing van de zomertijd voor de volgende vijf jaar vast te stellen en bekend te maken.

2.3. Teneinde toe te zien op de toepassing van deze richtlijn wordt ten slotte voorgeschreven dat aan het Europees Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité een verslag over de gevolgen van deze bepalingen voor alle betrokken sectoren wordt voorgelegd. Dit verslag moet worden opgesteld op grond van de gegevens die de lidstaten de Commissie op tijd ter beschikking moeten stellen zodat genoemd verslag op het vastgestelde tijdstip, d.i. 31 december 2007, kan worden voorgelegd.

3. Opmerkingen van het Comité

3.1. Het ESC verheugt zich erover dat de Commissie een diepgaand onderzoek heeft laten verrichten naar de gevolgen van de zomertijd voor de belangrijkste betrokken economische sectoren als landbouw, industrie, handel, bankwezen, vervoer, alsmede voor de gezondheid van bepaalde bevolkingsgroepen, de verkeersveiligheid, het toerisme en de recreatie.

3.2. Hoewel er op basis van de studie geen definitieve conclusies kunnen worden getrokken over positieve of negatieve economische en sociale gevolgen van de zomertijdregeling, stemt het Comité, zoals bij eerdere desbetreffende voorstellen, in met het onderhavige voorstel van de Commissie, aangezien dit het vrije verkeer van goederen, diensten en personen, alsmede de goede werking van de interne markt bevordert.

3.3. Het Comité is er ten slotte mee ingenomen dat de Commissie er zich in art. 5 van de ontwerp-richtlijn toe verbindt een verslag over de gevolgen van de bepalingen van de richtlijn op te stellen, dat (uiterlijk op 31 december 2007) ook aan het Economisch en Sociaal Comité moet worden voorgelegd.

Brussel, 29 november 2000.

De voorzitter

van het Economisch en Sociaal Comité

G. FRERICHS

Advies van het Economisch en Sociaal Comité over:

- het „Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende afval van elektrische en elektronische apparaten”, en
- het „Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de beperking van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen in elektrische en elektronische apparaten”

(2001/C 116/08)

De Raad heeft op 14 september 2000 besloten, overeenkomstig de bepalingen van de artt. 95 en 175 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap het Economisch en Sociaal Comité te raadplegen over de voornoemde voorstellen.

De afdeling „landbouw, plattelandontwikkeling, milieu” die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 15 november 2000 goedgekeurd. Rapporteur was de heer Colombo.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft op 29 november 2000 tijdens zijn 377e zitting het volgende advies uitgebracht, dat met 100 stemmen vóór en 4 tegen, bij 3 onthoudingen, is goedgekeurd.